

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri

Folketingets Udvalg for Fødevarer,
Landbrug og Fiskeri

København, 17. februar 2014
Sagsnr.: 23643
Dok.nr.: 635352

Fødevareministerens besvarelse af spørgsmål nr. 19 til L 92 stillet den 27. januar 2014.

Spørgsmål nr. 19 til L92:

"Kan ministeren oplyse ud fra, hvilke kriterier politiet vurderer, om en bestemt hund er omfattet af hundelovens § 1a, samt om det er nok ud fra hundens udseende at pålægge ejeren at bevise hundens race?"

Svar:

Den 29. januar 2014 har Fødevareministeriet til brug for besvarelsen anmodet Rigspolitiet om en udtalelse.

Fødevareministeriet har den 12. februar 2014 via Justitsministeriet modtaget udtalelse fra Rigspolitiet. Justitsministeriet henholder sig udtalelsen fra Rigspolitiet.

Af udtalelsen fremgår følgende:

"Såfremt der er tvivl om, hvorvidt en hund tilhører en af de racer eller krydsninger heraf, som er omfattet af forbudsbestemmelsen i § 1 a, kan politiet stille krav om, at besidderen dokumenterer hundens race eller type. Det er således besidderen af en hund, der skal fremlægge den nødvendige dokumentation for, at den pågældende hund ikke er omfattet af forbuddet, og ikke politiet, der skal bevise, at hunden er omfattet af forbuddet. Politiet skal dog i første omgang – f.eks. på baggrund af en hunds udseende eller oplysninger fra besidderen eller andre – have rimelig grund til at formode, at der kan være tale om en hund, der er omfattet af forbuddet, før det kan kræves, at besidderen opfylder dokumentationskravet. Den rimelige grund til at formode, at en hund tilhører en forbudt race, kan blive skabt alene på baggrund af politiets vurdering af en hunds udseende, og det forudsætter således ikke nødvendigvis en udtalelse fra en særlig hundesagkyndig person.

Den rimelige grund til at formode, at en hund tilhører en af de forbudte hunderacer, kan efter Rigspolitiets opfattelse derimod ikke nødvendigvis blive skabt alene på baggrund af oplysninger fra "andre" end besidderen, f.eks. forurettede parter, vidner, naboer og lignende. Hvis sådanne personer, som ikke er særligt sagkyndige, oplyser til politiet, at de mener, at en hund

tilhører/ligner en forbudt hunderace, stiller Rigspolitiet således i praksis krav om, at politiet foretager en selvstændig vurdering af, om hunden ligner en af de forbudte hunderacer, og/eller foranlediger, at der indhentes bekræftende udtalelser herom fra en hundesagkyndig.

Det bemærkes, at der i de klagesager Rigspolitiet har behandlet om forbudte hunderacer, både er tilfælde, hvor politiet alene foretager vurderingen, og tilfælde, hvor der er indhentet en udtalelse om hundens sandsynlige race fra en dyrlæge eller anden hundesagkyndig person.”

Jeg henholder mig ligesom Justitsministeriet til Rigspolitiets udtalelse.

Dan Jørgensen

/ Cecilie Heerdegen Leth